

fangst af pattedyr og fugle ved den grønlandske kyst.

Oluf Hægh kunne tilslutte sig *Alibak Josefsens* mindretalsforslag, fordi det efter hans opfattelse var vejen frem mod det, man skulle opnå. Når der i de senere år havde været diskussion om oparbejdelse af den grønlandske produktion, var man altid på et eller andet tidspunkt kommet frem til at tale om færøske og danske fiskere. Under forhandlingerne sidste år med den færøske delegation havde man lagt stor vægt på at få færingerne til at bidrage til den grønlandske produktion ved at indhandle til industrianlæggene på Vestkysten. Det var blevet påstået, at færingerne havde afslået det tilbud, man havde givet dem fra grønlandsk side, men efter hans opfattelse var dette bestemt ikke rigtigt, idet færingerne gerne ville have været med til at indhandle i Grønland. Imidlertid måtte enhver, som kunne tænke, kunne indse, at færingerne ikke kunne være tjent med at indhandle til de grønlandske anlæg, når de ikke derved kunne få dækket deres udgifter ved fiskeri i de grønlandske farvande. Men den dag, de kunne få en højere pris, ville de gerne komme og indhandle til grønlandske fabrikker. Måske havde det været klogt af landsrådet, om man under forhandlingerne med færingerne havde rettet en henvendelse til KGH med ønske om højere fiskerpris. Hvis man ønskede at få fordel af indhandling fra færøske fiskere, måtte man stræbe efter at få fjernet deres små stationer i Grønland og prøve at få færingerne til at indhandle til de grønlandske industrianlæg. Men skulle man gøre sig håb om at opnå dette, måtte det efter hans opfattelse ske gennem en vedtagelse af *Alibak Josefsens* forslag.

Formanden udtalte, at når udvalgsflertallet var vejet tilbage for at stille forslag om principiel åbning, var det, fordi man fandt, at der var så mange usikkerhedsmomenter forbundet med at gennemføre de begrænsninger i den principielle frihed, som måtte anses for at være nødvendige. Man havde i den anledning haft fjernskriverforbindelse med Ministeriet for Grønland, hvorfra man havde modtaget visse oplysninger. På ét punkt mente han dog at kunne sige, at der ikke behøvede at herske nogen usikkerhed, og det var i spørgsmålet om den beskyttelse, som man måtte antage der fra grønlandsk

side ville blive stillet krav om med hensyn til havpattedyrene. I øjeblikket blev det færøske og danske fiskeri, der fandt sted i Grønland, drevet på dispensation fra det principielle forbud mod at fiske i de grønlandske farvande. Men ingen af disse dispensationer omfattede tilladelse til jagt på havpattedyr og fugle, og det ville heller næppe være forbundet med vanskeligheder eller juridiske problemer at indføre en sådan begrænsning i en principiel frihed i de grønlandske farvande, at alt, hvad der hed sæler, hvaler og pattedyr i det hele taget samt fugle, var undtaget fra adgangen til fangst.

Ricard Petersen udtalte, at den omstændighed, at de tidligere taleres udtalelser havde været så forskellige, netop viste, hvor vanskelig den sag var, man drøftede i øjeblikket, og hvor grundigt man burde behandle den. Efter hans opfattelse måtte man uddybe såvel *Alibak Josefsens* som de andre udvalgsmedlemmers forslag. Alle nærrede et stærkt ønske om, at den grønlandske produktion blev oparbejdet, for at fiskepriserne kunne høves. Men man manglede materiale til brug for behandlingen af det foreliggende punkt, ligesom man burde drøfte spørgsmålet med sagkyndige, også sådanne som fastsatte fiskepriserne, og som havde med eksport at gøre. Man kunne derfor ikke behandle forslaget færdigt på en tilfredsstillende måde i indeværende samling, og han ville derfor anse det for tilrådeligt, at dets videre behandling blev udsat til forårssamlingen, således at man til den tid kunne have tilvejebragt det fornødne materiale.

Formanden gjorde opmærksom på, at dette netop var, hvad man havde gjort opmærksom på i udvalgsbetænkningen. Der var indføjet en bestemmelse i erhvervsloven om, at den skulle revideres i den kommende folketingssamling. Fra Grønlandsministeriets side havde man i overensstemmelse med G-60-betænkningens indstilling fremlagt et forslag for landsrådet, som i princippet opretholdt den hidtidige lukning af de grønlandske farvande. Der var såvel i udvalget som hos i hvert fald mange medlemmer af landsrådet en positiv indstilling over for det principielle forslag: at lukke op for fremmed fiskeri. Men alle var klar over, at man ikke af hensyn til de grønlandske erhververe kunne lukke fuldstændig op; der